

Publicerad 2017-11-12 09:56 av BlåhäXa

### **Att leva**

Det finns dagar då livet känns överkligt.  
Som om jag skådar alltet från inget  
där alltet spinner runt och inget står stilla.  
Då undrar jag om jag egentligen finns.

Det där yttre hölje som skyddar min själ,  
är den spegelbild av mitt inre eller bara en  
skal eller kanske en mask?

När mitt inre känns tungt och mörkt  
skimras då ljuset ur mitt hölje  
för hur annars - kan ni se mig?

Jag trivs bäst vid skymning och vid gryning  
ty då skiftar dagen till natt och natt till dag.  
Det är där - i mellan som min själ får vila  
och ingen ser min längtan efter stjärnor eller sol.

Det finns hopp i mörkret för varje ljusstråle får  
uppstå som en egen liten väsen,  
i solsken hade den aldrig existerat.

Det är så jag föddes och dör - varje dag.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren BlåhäXa med Poeter.se id #6665 innehar upphovsrätten